

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2011 - 2012

Kalyan BANERJEE (UR Bşk.)

Fatih R SARAÇOĞLU (2420.Böl.Guv.)

ErdaI ATAÖZDEN (13.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 05.06.2011

Toplantı No: 1742

Bülten No: 1367

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

SAĞLIK MUTLULUK DİLEKLERİMLE,

Geçtiğimiz hafta içinde gerçekleşen 2420. Bölge konferansına, tarihinin en yüksek katılımını gerçekleştiren kulübümüz(9 üye ailesi 22 kişi) her zaman olduğu gibi, yaptığı çalışmaların sonucunda, ödülleri alarak başarılı bir sezonun mükafatını elde etti. Toplam 11 dalda ödül aldığımız dönem etkinliklerimiz sonrası eğlenmek hakkımızdı. Bizde öyle yaptık , havuzun ve denizin keyfini çıkardık. Kaldığımız otel ve organizasyon itibariyle bölgenin bu yılki en önemli etkinliklerinden olduğunu düşündüğüm bu konferansta, birlikte toplantıları takip ettiğimiz dostlarım ve aileleri ile birlikte keyifli günler geçirdik. Bu konferansın gerçekleşmesinde emeği bulunanlara teşekkür ediyor ve özellikle Fatih Rotary Kulübünü ve dönem başkanını yürekten kutluyorum. Sevgili Serhat Ceylan'a Van depremi sırasında yaptığı çalışmalar dolayısı ile ödül verildi ve sunumunu dinleme imkanı bulduk.

3 haziran günü emektar aşçımız Erol ağabeyimizin oğlu çok güzel bir düğünle ve Rotaryen dostlarımın da katılımı ile evlendi. Rotary ailesi olarak mutluluklar dileriz.

Viyolonsel sanatçısı Hüseyin GÜNDOĞDU' nun T.Ü. Konservatuar salonunda 18.06.2012 günü vereceği konser için talepte bulunan arkadaşlarım kulübümüzden ve Edirne Belediyesinden bilgi alabilirler.

Sevgili dostlarım Bildiğiniz gibi artık başkanı olduğum 2011-2012 dönemi sona ermek üzere. Devir teslim töreni için tüm dostlarımın 19.06.2012 günü hazır olmalarını istiyorum. Elbette çok çalıştık ve Kulüp olarak bunun mükafatını çeşitli platformlarda aldık. Rotary için çok önemli bir ritüeli, yani devir teslim törenini tüm dostlarımın hazır bulunduğu bir ortamda yakın dostlarımızla birlikte gerçekleştireceğimizi Ümit ediyorum.

Muzaffer MEMİŞ

MİSAFİRLERİMİZ :	İsmail BİLGİ	Mali Müşavir	Muzaffer MEMİŞ Misafiri
	Gökhan KESKİN	Çimentoş Müdür Yrd.	İsmail GÜMÜŞDERE Misafiri
ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ :	Demirkan ÇAĞLAYAN – Gürkan KÖMÜRCÜ – Kemal KARAKUŞ – Kenan KARAKUŞ		
DEVAM DURUMU :	83.33		
MUTLU GÜNLERİMİZ :	06 HAZİRAN Beyhan AÇIKGÖZ	Doğum Günü	
	09 HAZİRAN Ayten KIZANLIK	Doğum Günü	
	11.HAZİRAN Armağan AYAN	Doğum Günü	KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız **12.Haziran.2011 Salı Saat 20.00 ROTARY EVİNDE**

Başkan : Muzaffer MEMİŞ	Sekreter : Halil ALTUĞ	Sayman : Reşat AYAN
Üye : Cengiz TUĞLU	Geç.D.B. : Serhad CEYLAN	
Bülten irtibat : Faruk ETKER	Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13	edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

19 MAYIS'LA İLGİLİ GİZLİ KALAN GERÇEK

Türkiye'de "Ne sağcıyız ne solcu, futbolcuyuz futbolcu "klişesini yıkan, toplumsal konulara duyarlı bir taraftar grubu var: Beşiktaşlı Çarşı Grubu. Tribüne ünlü devrimci Che posteri de asıyorlar; 1 Mayıs'ta Taksim'e de yürüyorlar. Nükleer santrallara da, ırkçılığa da karşılar. Son Galatasaray maçında açtıkları "Türkan Saylan onurumuzdur" pankartı ise polis engeline takıldı. Peki Çarşı niye devrimci? Bu tavırları hangisi yasal hareketten miras kaldı?

YIL: 1902.Yer: İstanbul-Beşiktaş Serence bey Mahallesi'nde bir konak.Konağın bahçesinde devrin ileri gelenlerinin genç çocukları spor yapıyorlardı.

Kimi jimnastik hareketleri yapıyor, kimi güreşiyor, kimi de halter kaldırıyordu.

Devir, Sultan II. Abdülhamid devri; bırakın idman yapmayı-sporu;iki kişiden fazla insanın yan yana gelmesine kuşkuyla bakılan bir dönemdi.

Her yanda hafiyeler dolaşıyordu. Saraya jurnal mektupları yağıyordu.

Böylesine bir ortamda, Yıldız Sarayı'nın hemen yanındaki Serencebey'deki bir konakta gençlerin bir araya gelmesi kuşkusuz hemen ihbar edilmişti.

Sporcu gençler; Nazım Nazif (Ander), Ahmed Fetgeri (Aşeni), Mehmed Ali Fetgeri (Aşeni), Hüseyin (Bereket) Cemil, (Tayyareci) Fehmi, Mehmed Şamil,Haydar, Şevket gibi gençler gözaltına alınıp Yedi-Sekiz Hasan Paşa komutasında ünlenmiş Beşiktaş Karakolu'na götürüldüler.

Gençler karakolda bir köşede korkudan titriyorlardı.

İçlerinde bahriyeli Ahmed Fetgeri gibi askeri öğrenciler de vardı.

Karakol görevlileri ise şaşkındı. İhbar edilen gençlerin hemen hepsi eski saraya yakın ailelerin çocuklarıydı.

Örneğin, basılan konağın sahibi Medine Muhafız Komutanı Ferik Osman Paşa'ydı. Oğlu Mehmed Şamil ve yeğeni Hüseyin (Bereket) gözaltına alınanlar arasındaydı.

Keza Fetgeriler, Gürcistan tahtına kadar yükselmiş, daha sonra İstanbul'a göç etmiş, saraya yakın durmuş bir ailenin çocuklarıydı.

Neyse ki iş sonunda anlaşıldı. Gençler sadece beden hareketleri yapıyorlardı; o dönem kötü gözle bakılan futbol bile oynamıyorlardı! Seryaver Mehmed Paşa'nın çabalarıyla gençler sürgüne gitmekten kurtuldular. Padişah affetmişti. Üstelik...

Saray, gençlerin beden hareketleri yapmasına izin vermişti.Korktukları olmamıştı.

Hatta o günden sonra, Sultan Abdülmecid'in oğlu Abdulhalim Efendi ve Sultan Mehmed Reşad'ın oğlu Ömer Hilmi Efendi de gençleri destekledi; sık sık onları ziyaret etti.

Sarayın desteğini alan gençler, 1903 Mart'ında Bereket Jimnastik Kulübü'nü kurdular.

İlk başkan da konağın sahibi Ferik Osman Paşa'nın oğlu Osman Şamil oldu.

O yıllar; Rezaizade Mahmud Ekrem'in ölümsüz eseri "Araba Sevdası" romanında yazdığı gibi Batı özentili davranışların moda olduğu dönemdi.Bu dönemin gösteriş sembolü ise atlı arabalardı.

Bereket Jimnastik Kulübü'ne gençler arabayla gidip geldikleri için halk bunlara "arabalılar takımı" adını verdi.

Bereket Jimnastik Kulübü'nün kuruluş öyküsü böyleydi.

Takımın kaderini 31 Mart 1909 gerici ayaklanması değiştirecekti.

İlerici Hareket Ordusu'nun takımı

1908 Temmuz Devrimi'ne (II. Meşrutiyet) karşı çıkan yobazlar,İstanbul'da ayaklandı.

İsyanı bastırmak için (aralarında Mustafa Kemal'in de bulunduğu)Hareket Ordusu, Selanik'ten yola çıktı.

Osmanlı aydınlanmasının simgesi Hareket Ordusu'na Edirne'de de subaylar katıldı.

Bunlardan ikisi, Fuat (Balkan) ve Mazhar (Kazancı) adlı subaylardı.

İkisi de sporcuymdu.

Fuat (Balkan) eskrim yapıyordu; Mazhar (Kazancı) ise güreş ve halterle ilgileniyordu.

İstanbul'daki gerici ayaklanma bastırıldıktan sonra bu ilerici subaylar, Bereket Jimnastik Kulübü'ndeki gençlerle tanıştılar. Onlara birlikte spor yapma fikrini götürdüler.

Sarayın "arabalılar takımı" teklifi kabul etti.

Ancak...

Devrimci subayların teklifiyle Bereket Jimnastik Kulübü'nün adı Beşiktaş Jimnastik Kulübü olarak değiştirildi.

Fuat'ın (Balkan) Beşiktaş İhlamur'daki evinin altındaki yer, yeni kulüp binası oldu.

Zamanla sporcu sayısı arttı; İhlamur'dan Akaretler'deki 49 numaraya gelindi. Bir müddet sonra da 84 numaraya taşınıldı. Gençler bu binaların arkalarındaki bahçelerde jimnastik, eskrim, güreş, halter, boks yaptılar. (Bu bahçelerin bazıları günümüzde İstanbul'un en gözde lokantalarına ev sahipliği yapıyor.)

Fuat'ın (Balkan) kulübe getirdiği ilerici subaylar arasında Dolmabahçe güvenliğinden sorumlu, eskrimci Yüzbaşı Şeref de vardı. BJK'nın eskrim takımının kaptanıydı.

Kardelenlerin manevi annesi Türkan Saylan için "onurumuzdur" pankartını açan Çarşı Grubu, kuşkusuz Yüzbaşı Şeref'i iyi tanıyordu.

Çarşı, duyarlı duruşunu/tavrını Yüzbaşı Şeref'ten/Şerefiler'den miras almıştı. Nasıl mı?

Kurtuluşun simgesi Kardelen

Savaş kaybedilmiş ve İstanbul işgal edilmişti.

Yüzbaşı Şeref, Mondros Ateşkes Antlaşması gereği Dolmabahçe önünde 120 askeriyle birlikte silahlarını teslim etti.

Silahını teslim etmek Yüzbaşı Şeref'e çok ağır geldi. Ne yapacağını bilememenin çaresizliğiyle birkaç gün İstanbul sokaklarında dolaşıp durdu.

Bir gün...

Beşiktaş'ta balıkçı kahvesinde otururken yanına bir balıkçı geldi, okuma yazması olup olmadığını sordu. Teknesinin adını yazdırmak istiyordu.

Yüzbaşı Şeref, balıkçının elindeki boyayı aldı ve sordu: Teknenin adını ne?

Balıkçı gülen gözleriyle, "Kardelen" dedi!

Yüzbaşı Şeref'in, Harp Okulu'nda öğrendiği "hat" ile yazdığı "Kardelen" ismi, balıkçının çok hoşuna gitti. "Ağam sana bir borcum var" dedi.

Yüzbaşı Şeref işini bitirince divan kurulu üyesi olduğu Beşiktaş Jimnastik Kulübü'ne gitti.

Morali düzelmemişti; işe yaramaz olduğuna karar verip intihar etmeye karar verdi; kulübün tavan arasına sakladığı baba yadigarı tabancasına sahibi olduğu tek mermiyi sürdü.

Tabancayı şakağına dayadı. Tam sıkacakken Bahriye Subayı Ahmed Fetgeri (Aşeni) odaya daldı.

Hemen silahı Yüzbaşı Şeref'in elinden kaptı. Arkadaşının koltuğunun altına girip alt kata indirdi; çay ikram etti.

Arkadaşının bu çaresizliğini yok edecek bilgiyi verdi: Mustafa Kemal ve arkadaşları Samsun'a gitmişlerdi. Umut Anadolu'dan doğuyordu.

Yüzbaşı Şeref bu sözlerle kendine geldi. Ahmed Fetgeri Bey'e sarıldı; son mermisini düşmana karşı kullanacağına dair söz verdi. Anadolu'ya gidecekti.

Aklına Kardelen adlı tekne geldi. Balıkçı ineboluluydu, Rum meyhanelerine balık getirmişti ve ertesi sabah memleketine dönecekti.

Yüzbaşı Şeref hemen hazırlanmaya başladı. Tabancasını beline sokup tam kulüpten çıkacakken Ahmed Fetgeri elinde küçük bir torbayla karşısın açıktı. "Bunu da al" dedi. "Ama söz ver, Anadolu'ya gidinceye kadar içine bakmayacaksın..."

Yüzbaşı Şeref, küçük Kardelen Teknesi'ne binip yüzlerce subay gibi gizlice Anadolu'ya gitti; Kurtuluş Savaşı'na katıldı. Gazi oldu.

Torbada ne mi vardı?

İstanbul'da azınlıkların futbol takımları Pazar Ligi maçları oynardı. Beşiktaş futbol takımı bu lige kabul edilmek için ısrarla baş vurmuş ama hep reddedilmişti. Sonunda Beşiktaş, "Türk İdman Birliği" adı altında Türk takımlarının mücadele ettiği bir lig kurdu. 1919'da bu ligin ilk şampiyonu oldu. Ödülü ise "Ertolhd" marka bir futbol topuydu.

Yüzbaşı Şeref'in torbasında işte bu futbol topu vardı!..

Ahmed Fetgeri, Beşiktaş'ın ilk kupa ödülünü Anadolu'ya göndermişti.

Bitmedi; oyunun diğer kahramanı Ahmet Fetgeri iki dönem BJK başkanlığı yaptı. Ve; 19 Mayıs'ın "Gençlik ve Spor Bayramı" olarak kutlanılmasını ilk öneren isim oldu.

Tüm bunlar rastlantı mı?

Beşiktaş taraftarı, bu devrimci tarihinden koparılıp toplumsal sorunlara sırtını dönen bir seyirci haline getirilebilir mi? İşte Çarşı, bu mirasa sahip çıkmaktadır...

19 Mayıs Bayramı yalanı

BUGÜNLERDE sıkça söylenir-yazılır oldu; "19 Mayıs Bayramı'nane gerek varmış; çocuklar çile çekiyormuş; zaten Atatürk'ün yaşamının son yılında biraz da zorlamayla bayram ilan edilmiş" vs. vs.

Bunları iddia edenler, kendi yaşadıkları toprağın ne kültürünü nede tarihini biliyor.

Bir anımı anlatmalıyım:

Yıllar önce CNN TÜRK haber toplantısında, lise öğrencilerinin 19 Mayıs'ta çile çektikleri ve bu nedenle bu ulusal bayrama gerek olup olmadığı tartışıldı.

Bayrama karşı çıkanlar, İstanbul'un iyi okullarında okuyan öğrencilerdi. Ve ne yazık ki CNN TÜRK editörleri arasında aynı görüşü paylaşan meslektaşlarımız vardı.

Hiç unutmam dedim ki: "19 Mayıs'ın bırakın ülkemiz tarihini, sömürgelelikten kurtulmaya çalışan milletler için ne kadar önemli olduğu konusuna yabancılaşmış olabilirsiniz. Ancak: Erzurum'da, Trabzon'da, Yozgat'ta, Van'da ve nice bölgelerde bir genç kızın yaşamı boyunca ilk kez renkli-canlı giysiler giyip, arkadaşının elini tutarak, dans ederek şölen havasında kutlama yaptığını biliyor musunuz?"

Hayır, hiç böyle düşünmemişlerdi. Onların kafasındaki Türkiye, Nişantaşı-Bebek vs. idi.

Yoksa böylesine anlamlı bir ulusal bayrama insan neden karşı çıkar? Yobazları, Cumhuriyet devrimleri karşıtlarını anlayabiliyorsunuz. Ya bunları?

Zaten bunlar değil midir; mahalle baskısının olmadığını söyleyenler!

Neyse, asıl yazmak istediğim bunlar değil, 19 Mayıs'ın bayram ilan edilmesiyle ilgili yalan yanlış bilgiler verenlerdir; bunlara sorgusuz sualsiz inananlardır.

Ve görünen o ki, bu çevrelerin hiçbiri tarihimizi bilmiyor.

En azından 19 Mayıs Bayramı törenlerinde gençlerin neden beden eğitimiyle ilgili gösteriler yaptıklarını bile düşünmüyorlar!

Tarih, 12 Mayıs 1916.

Kadıköy İttihat spor (bugünkü Fenerbahçe) sahasında Darülmualimin(Erkek Öğretmen Okulu) öğrencileri, öğretmenleri Selim Sırrı (Tarcan) nezaretinde Osmanlı tarihinde ilk kez toplu halde beden terbiyesi gösterisi yaptı.

"Jimnastik Şenlikleri" adı verilen bu tören öğrencilerin yürüyüşüyle başladı. En önde bayrağı taşıyan öğrenci Ruşen Eşref (Ünaydın) idi.

Gösterilere katılan öğrenciler arasında, Münir Hayri Egeli, Hıfzırrahman Raşid Öymen, Nizameddin Kırşan, Aziz Berker, İsmail Hakkı Tonguç, Hayri Ardıç, Hamid Koşay gibi ileriki yılların ünlü isimleri vardı.

Bu tarihten sonra Selim Sırrı Bey'in yurda tanıttığı "İsveç Jimnastiği" hızla diğer okullara da yayıldı. Ve her yıl bu gösteriler mayıs ayının üçüncü cuma günü, "Jimnastik Şenlikleri", "Mektepliler Bayramı", "İdman Bayramı", "Jimnastik Bayramı" adı altında düzenlendi.

Gösteriler Cumhuriyet'in ilanından sonra da sürdü.

Günü değiştirmekle birlikte hep mayıs ayı içinde yapıldı.

1936 yılında "İdman Bayramı" şenlikleri ilk kez 19 Mayıs gününe denk geldi

20 Haziran 1938 tarihli "ulusal bayram ve genel tatiller hakkında 2739 sayılı kanuna ek kanun"la, Gazi Mustafa Kemal'in Samsun'a çıktığı 19 Mayıs (1919) günü Gençlik ve Spor Bayramı olarak ilan edildi.

Yani... 19 Mayıs Bayramı değişik isimlerle 22 yıldır yapılıyordu.

Yazdım: 19 Mayıs şenliklerinin gençliğe mal edilmesi için, spor kongresinde "Gençlik ve Spor Bayramı" teklifini ilk kez Beşiktaşlı Ahmed Fetgeri Aşeni verdi.

Çarşı, 19 Mayıs Bayramı'nı da her yıl büyük bir coşkuyla kutlamalıdır.

Çünkü onun bayramıdır...

İki büyük saptırma

BUGÜN sayfayı düzeltmelere ayırdık gibi...

27 Mayıs 1960 askeri müdahalesinin üzerinden 49 yıl geçti.

Bu yıl da her siyasal çevre kendi ideolojik safına göre tavır takındı; ona göre yazdı; ona göre konuştu.

Fakat bu arada yine tarihsel maddi hatalar yapıldı.

Son dönemde özellikle TV ekranlarında sık sık, "Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir uygulama yok" genellemesiyle karşılaşıyorum.

Örneğin; deniyor ki, "Hiçbir demokratik ülkede başbakan idam edilmedi."

Halbuki demokrasinin beşiği sayılan Fransa'da bile başbakan idam edildi.

15 Ekim 1945'te Başbakan Pierre Laval iki haftalık jet bir yargılamayla kurşuna dizildi.

Suçtu?

Vichy Hükümeti'nin Başbakanı Laval, II. Dünya Savaşı'nda Almanya'yla işbirliği yapmıştı.

Savaş bitince Laval, vatan hainliği iddiasıyla 4 Ekim'de Yüce Divan önüne çıkarıldı.

Yani Yüce Divan kararıyla sadece Başbakan Adnan Menderes idam edilmemişti.

Hatta ne yazık ki Menderes ile Laval arasında benzerlikler de vardı.

Mesela, Türkiye'de Menderes'in idamı sırasında askerler iktidarda olduğu gibi Fransa'da da General De Gaulle'nin iktidarı vardı.

Örneğin, her iki mahkeme de yıllar sonra önyargılı olmakla suçlandı.

Keza... Laval, idamdan az önce hap içerek intihara kalkışmış; doktorlar eski başbakanı kurtardıktan sonra bir manga askerin karşısına çıkarmışlardı.

Bu durum rahmetli Adnan Menderes'in son günlerine benzemektedir. Menderes de bilindiği gibi idamdan az önce hap içip intihara kalkışmış; kurtarıldıktan sonra idam sehпасına çıkarılmıştı.

Tıpkı Yassıada mahkemesi kararları gibi, Laval davası da Fransa'da haksız yargılama olduğu gerekçesiyle hâlâ tartışılmaktadır.

Yani ne yazık ki uygarlığın beşiği sayılan Avrupa ülkelerinde bile başbakanlar idam edilmişti.

Bu nedenle genelleme yaparken dikkatli olmak gerekir; tabii bilinçli olarak kamuoyunu yanıltılmak, yönlendirilmek istenmiyorsa...

Gelelim ikinci saptırmaya...

Türkiye'de ilköğretim öğrencilerine her sabah hep bir ağızdan "Andımız"ı okutma uygulaması yine gündeme getirildi.

Bu kez Millî Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, katıldığı televizyon programında bir üniversite öğrencisinin sorusu üzerine, "Toplum tartışabilir, herkes tartışabilir" dedi.

Bu söz üzerine bazı yandaş medya yazarları hemen tartışmaya atladılar.

"İstemezük" dediler. "Andımız çocuklara işkence gibi geliyor, söylenmesin."

Ve eklediler: "Zaten dünyanın neresinde böyle bir uygulama var?"

Oysa vardı...

Üstelik "demokrasi kıblesi" ABD'de.

Amerika'da ilköğretim öğrencileri ant içiyordu:

"I pledge allegiance to the flag of the United States of America, and to the Republic for which it stands: one Nation under God, indivisible, with Liberty and Justice for all."

Yani mealen diyorlar ki:

"Amerika Birleşik Devletleri'nin bayrağına ve o bayrağın simgelediği cumhuriyete; bağlılık için ant içiyorum. Herkes için özgürlük ve adalete, Allah'ın gözetiminde, bölünmez tek vatana inanıyorum."

Peki yandaş medya bu ABD andını bilmiyor mu?

Umut ederiz bilmiyorlardır!

Bilip de yazıyorlarsa, asıl ıstırap duymamız gereken bu yalancı halleridir. (30 Mayıs 2009)

Soner Yalçın

